

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113011302
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8113011302.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.10.2017, trestnej veci proti obžalovanému X. L., pre zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/98/2013 zo dňa 07.03.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného X. L., nar. X.X.XXXX v P., trvale bytom F., M. č. XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1Pv 232/12-21 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 13.12.2011 v Prešove na ul. Konštantínovej č. 6 na Správe katastra ako konateľ spoločnosti Z., s.r.o., G. č. XXX, IČO: 36504963 podal späťvzatie návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v katastrálnom území M. vyplývajúceho zo záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 4.7.2011 medzi U. M. a spoločnosťou Z., s.r.o. v zastúpení vtedajšou konateľkou U. G., na zabezpečenie pôžičky v sume 98.000,- eur, ktorú pani G. postúpila pánovi M., kde dôvodom späťvzatia bolo splatenie celého záväzku pánovi M., pritom ten takéto späťvzatie návrhu nepodpísal, nedal k nemu súhlas a záväzok mu ani z časti nebol splatený, čím sa takto svojim konaním pokúsil spôsobiť U. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. č. XXX, okr. P., škodu vo výške 98.000,- nakoľko skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že na základe doplnenia dokazovania uloženého uznesením Krajského súdu v Prešove bol do konania pribratý znalec z odboru grafológie na preverenie pravosti podpisu U. M. na späťvzatí návrhu na vklad do Katastra nehnuteľností v Prešove, kde zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že sporný podpis vysoko pravdepodobne nie je pravým podpisom U. M., pričom je vylúčené identifikovať pisateľa parafy, ktorá bola vyhotovená napodobením vzoru.

Poukazuje taktiež na výsluchy svedkov U. K., Y. M. a L. M., z ktorých vyplýva, že boli na stretnutí p. L. a p. G. v kaviarni v OC MAX, avšak nevedeli uviesť, o čom sa konkrétne bavili, čo si dali za papiere a nevideli, aby niekto niečo podpisoval. Súd sa taktiež dostatočne nezaoberal celou radou vykonaných dôkazov, svedčiacich jednoznačne proti obžalovanému, ktorými sú najmä výsluchy svedka - poškodeného U. M., svedkov U. U. F., ktorá pracuje na Správe katastra v Prešove na pozícii právnik - vkladár, U. G., F. F., účtovníčky spoločnosti R. G. a všetkých zabezpečených listinných podkladov. Svedkyňa L. U. F. uviedla, že v roku 2011 pracovala ako právnik - vkladár na Správe katastra Prešov, pričom sa stretáva aj so stránkami, totožnosť ktorých overuje prostredníctvom občianskeho preukazu. Uviedla, že práve obžalovaný L. bol za ňou ohľadom spoločnosti Z. vo veci záložného práva a to dvakrát. Pri prvom stretnutí

vedel, že je podaný návrh na vklad a udával, že pohľadávka je bezpredmetná a pýtal sa, čo má robiť, pričom ona mu povedala, že môže zobrať návrh na vklad späť. To, prečo je pohľadávka bezpredmetná, sa ho nepýtala, nakoľko to neskúma. Obžalovaný jej nepredložil potvrdenie o tom, že pohľadávka už bola uhradená. Povedala mu, že so späťvzatím musia súhlasiť ostatní účastníci konania a podpisy sa neoverujú. Obžalovaný bol za ňou možno nasledujúci deň, resp. obdeň. V súvislosti s tým jej obžalovaný doručil späťvzatie návrhu na vklad záložného práva. Následkom späťvzatia bolo konanie zastavené, pričom rozhodnutie sa doručovalo na vedomie.

Z daného skutkového stavu, ktorý bol aj objektivizovaný vykonaným dokazovaním pred súdom, nie je možné vyvodiť záver o neexistencii podvodného úmyslu obžalovaného, keďže späťvzatie návrhu na vklad by bolo na prospech len obžalovanému a tento v čase jeho doručenia na Kataster nehnuteľnosti v Prešove vedel, že pohľadávka U. M. nebola vysporiadaná, keďže túto za spoločnosť Z. s.r.o. neuhradil, a teda ním podaný návrh na Kataster nehnuteľnosti v Prešove nebol oprávnený.

Navrhol preto, aby súd druhého stupňa rozsudok prvostupňového súdu zrušil, pretože sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a po zrušení oslobodzujúceho rozsudku vec vrátil Okresnému súdu Prešov na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd pritom vychádzal z dokazovania a to z výpovede obžalovaného X. L., ktorý uviedol, že je nevinný, pričom uviedol, že túto vec vníma ako komplot rodiny G. a figúrky pána M., keďže je zaujímavé dostať do daru časť pozemku od pána G. vo výške 30.000,- eur a potom od pani G. zabezpečenú pohľadávku na časť pozemku. K samotnému skutku uviedol, že späťvzatie návrhu na vklad doručil na kataster on a to na žiadosť R. G.. P. G. mu túto listinu doručil podpísanú pánom M., ktorého on osobne nikdy nevidel, a to začiatkom decembra 2011 v OC Max Prešov, kde sedeli spolu s U. K., L. M. a Y. M. v kaviarni Atlantic a to tak, že pán G. s pánom M. vošli do kaviarne s tým, že pán M. si sadol k baru a pán G. prišiel a spýtal sa, či si k nim môže prisadnúť. P. G. si prisadol a so sebou mal priesvitný euroobal s listinou, o ktorej mu povedal, že je to späťvzatie návrhu na vklad, ktoré je treba podať na kataster. Uvedenú listinu si prezrel a zistil, že už je na nej podpis pána M., on tam podpísaný nebol. Na jeho otázku, prečo to neodnesie pán M., mu pán G. povedal, že pán M. je pracovne odcestovaný. Keď sa ho spýtal, čo z toho bude mať on, tak mu prisľúbil, že mu za to dá 3.000,- eur, pričom povedal, že on, teda pán G., má možnosť predáť pozemok v Kapušanoch pánovi D. za sumu 30.000,- eur. Následne preto pod vidinou sumy 3.000,- eur potom ako odišiel z Maxu, listinu podpísal a odniesol ju na kataster, čím sa to pre neho skončilo, avšak pán G. mu žiadnych 3.000,- eur už nedal.

Z výpovede poškodeného U. M. zistil okresný súd, že U. G., ako vtedajšia konateľka spoločnosti Z. s.r.o., vložila do uvedenej spoločnosti na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 30.6.2011 sumu 98.000,- eur, pričom následne dňa 4.7.2011 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpila túto pohľadávku bezodplatne na jeho osobu. Na zabezpečenie uvedenej pohľadávky spísal s pani G., ako vtedajšou konateľkou spoločnosti Z. s.r.o. záložnú zmluvu zo dňa 4.7.2011, na nehnuteľnosť vo vlastníctve uvedenej spoločnosti, a to stavbu - krávin v k.ú. obce M. a uvedenú záložnú zmluvu osobne podal dňa 2.8.2011 na Správu katastra Prešov a to formou návrhu na vklad. Správa katastra Prešov však dňa 23.8.2011 prerušila uvedené konanie do vyriešenia predbežnej otázky, a to do skončenia veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 21Cb/152/2011, nakoľko na uvedenú budovu si robila nároky spoločnosť R. s.r.o. a taktiež tam bolo zapísané daňové záložné právo. Následne mu bolo doručené rozhodnutie Správy katastra Prešov zo dňa 13.12.2011, ktorým bolo konanie o zápis záložného práva k uvedenej nehnuteľnosti zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu doručeného Správe katastra 13.12.2011. Keďže žiaden návrh na späťvzatie nepodpísal, išiel na Správu katastra Prešov za pracovníčkou U.. F., ktorá mu predložila k nahliadnutiu späťvzatie návrhu na vklad záložného práva zo dňa 24.11.2011, kde bolo uvedené, že účastníci konania, a to spoločnosť Z. s.r.o. zastúpená konateľom X. L. a on berú návrh na vklad záložného práva v celom rozsahu späť z dôvodu splatenia celého záväzku firmy Z. s.r.o. voči jeho osobe. Uvedený dokument videl prvýkrát, tento nikdy nepodpísal a jeho podpis musel niekto sfaľšovať. Následne sa dozvedel, že tento doklad bol osobne na správu katastra podať obžalovaný X. L..

V ďalšej časti výpovede popisoval konanie predchádzajúce vkladovému konaniu a tú skutočnosť, ako nadobudol pohľadávku bezodplatne.

Svedkyňa F. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že podniká v účtovníctve, pričom spoločnosti Z. viedla účtovníctvo od jej vzniku až do jej predaja pánovi L., teda po dobu 4 až 5 rokov. Pôžičku vo výške 98.000,- eur vložila pani G. do spoločnosti Z. na základe príjmových pokladničných dokladov a to od vzniku spoločnosti postupne, pričom stav tejto pôžičky bol 98.000,- eur ku dňu predaja spoločnosti pánovi L. a tieto doklady boli súčasťou účtovníctva. Či predmetné príjmové pokladničné doklady reálne preukazovali vložení sumu, ona neskúmala, jej tieto doklady predkladala pani G. a ona ich zaúčtovala. Má k dispozícii preberací protokol, ktorý podpísal obžalovaný, a z ktorého je zrejmé, aké pohľadávky a záväzky má spoločnosť. Záväzok vo výške 98.000,- eur tam však uvedený nie je.

Svedkyňa L.. U. F., ktorá pracovala ako právnik - vkladár na Správe katastra Prešov, potvrdila tú skutočnosť, že obžalovaný tam bol dvakrát a druhýkrát priniesol aj doklad o späťvzátí návrhu na vklad do katastra na predmetnú nehnuteľnosť.

Svedok R. G., tento vypovedal, že jeho matka dala do spoločnosti sumu 98.000,- eur. Vedel aj tom, že matka postúpila túto pohľadávku na p. M.. Uviedol, že k stretnutiu s obžalovaným L. v OC MAX v Prešove nikdy nedošlo, nikdy nepriniesol obžalovanému L. na stretnutie nejakú listinu. Zároveň nekontaktoval žiadneho zo svedkov za účelom, aby nešiel v tejto trestnej veci vypovedať.

Svedkyňa U. G. vypovedala, že do predmetnej spoločnosti vložila 98.000,- eur. Následne ju previedla na p. L. a bolo zriadené záložné právo v prospech p. M..

Z výpovede svedka I. D. vyplývajú určité skutočnosti ohľadne predmetného kravína, postup, ako prechádzalo vlastníctvo tohto kravína a akým spôsobom bol rekonštruovaný.

Svedok U. K. uviedol, že bol prítomný pri stretnutí pána L. s pánom G., a to v kaviarni v Maxe s názvom Atlantic začiatkom decembra 2011, kde náhodne sedel on, pán L., Y. M. a jej otec a následne prišiel pán R. G., ktorý si prisadol a doniesol papiere. On sa nechcel do toho starať, pán G. rozprával pánovi L., že má niečo odniesť na kataster s tým, že pán G. pánovi L. nejaké papiere doniesol, ktoré boli v euroobale, avšak, či išlo o jeden papier alebo ich bolo viac, nevie. P. G. sa bavil s pánom L. o nejakej provízií, ale nevie, o akú sumu išlo, ani za čo to bolo. P. L. bol trochu nahneváný, že sa musí venovať nejakým veciam a vybavovať niečo za niekoho, teda, že má ísť na ten kataster.

Svedok L. M. vypovedal, že pred výsluchom na polícii bol za ním pán G., ktorý mu vravel, že ho budú predvolávať na políciu, pričom mu objasňoval, o akú vec ide a povedal, že sa ho budú pýtať na nejaké stretnutie na káve v Maxe v Atlantic café s tým, že on mal povedať, že išiel na stretnutie s ním, ale že pán G. žiaden papier pánovi L. neniesol. Po výpovedi na polícii následne stretol G. pred Maxom, kde mu tento povedal, aby nešiel vypovedať na súd, keď ho budú volať, že on to vybaví s tým, že to nie je jeho starosť. Samotné stretnutie v Maxe v Atlantic café prebehlo tak, že prišiel pán G. po neho na aute, ale kedy presne to bolo, to nevie. Keď prišli do Maxu, pán G. si sadol k stolu, kde sedel pán L., Y. M., jej otec a pán K., pričom pán G. niesol nejaký papier v priesvitnom obale, ale čo na ňom bolo, to nevidel, nakoľko ho nečítal. Pán L. mal ten papier podpísať a niekde dať, kde presne nevie. Pán G. mu v aute, keď išli na stretnutie, povedal, že keď odnesie ten papier pánovi L., že na tom zarobí 30.000,- eur, pričom vravel, že oni majú s pánom L. nejaký spoločný obchod a malo sa jednať o odblokovanie nejakej plomby týkajúcej sa pozemku, na ktorom stojí diskotéka, ktorú vlastnil pán G..

Svedkyňa Y. M. uviedla, že bola v decembri 2011 prítomná pri stretnutí p. L. s p. G. v kaviarni Atlantic v OC Max, kde spolu sedeli ona, jej otec, pán L. a pán K.. Potom prišiel pán G. s pánom M.. Pán M. šiel k baru a pán Lebeda si prisadol k nim, pričom v ruke mal euroobal a v ňom boli papiere s tým, že pán G. sa pýtal pána L., či to neodnesie na kataster a ak to odnesie, tak mu za to dá nejakú odmenu, pričom pán L. povedal, že si to preštuduje. Pýtal sa ho, prečo to má odniesť na kataster on a nie pán M., kde G. mu povedal, že M. je odcestovaný v ČR a povedal aj, že to potrebuje súrne, nakoľko potrebuje predatť nejaký pozemok, ale nič bližšie o tom nevedela uviesť.

Z výpovede svedka Y. U. okresný súd zistil, že k veci sa vyjadriť nevedel. Obžalovaný ho nikdy neoslovil, aby išiel ako svedok vypovedať inak v nejakej veci, ale oslovil ho jeho syn, aby išiel vypovedať v tejto veci a aby išiel o niečom svedčiť, pričom mu napíše na papier, ako má vypovedať. Mal vypovedať, že

videl niečo, čo v skutočnosti nevidel a za to mu dá 200,- až 300,- eur. Keďže svedok nechcel krivo vypovedať, dal od toho ruky preč.

Svedok Z. Z. uviedol, že svedkovia, ktorí v tejto veci vypovedali, mali vypovedať za peniaze a mali vypovedať krivo a to pán K., pán M. a pani M.. O tom sa mal dozvedieť od p. G..

Svedok P. L., syn obžalovaného, vypovedal, že vie, o akú vec ide. Nikdy však žiadneho svedka nekontaktoval s požiadavkou, aby zmenil výpoveď, ani nikomu nenúkal peniaze v súvislosti s jeho výpoveďou. Y. U. a Z. Z. pozná, avšak ich nikdy nekontaktoval.

Okresný súd oboznámil konfrontácie medzi svedkom R. G. a svedkami U. K., L. M. a Y. M., pričom títo zotrvali na svojich výpovediach o stretnutí v kaviarni Atlantic Café v OC Max, pričom svedok K. svedkovi G. do očí uviedol, že ho kontaktoval a vravel mu, že má hovoriť, že nikde nebol a nič nevidel, že nemá ísť vypovedať a keď pôjde, nech povie, že sa v Atlantic Café nestretli a svedok Karasek svedkovi G. do očí uviedol, že ho kontaktoval a žiadal ho, aby tvrdil, že na stretnutí v Maxe s pánom L. neboli, resp. že on nebol.

Zo znaleckého posudku z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia účtovníctva bolo zistené, že suma 98.000,- eur, ktorú mala do spoločnosti Torubo vložiť p. G., táto nikdy dňa 30.6.2011 nebola vložená a to ani na účet ani do pokladne spoločnosti Z. s.r.o.

Súd ďalej vykonal dôkaz - znalecký posudok z odboru písomoznalectva, odvetvia ručné písmo, kde znalec uviedol, že sporný podpis znejúci na meno pána M. je s vysokou mierou pravdepodobnosti nepravým podpisom, teda ide o napodobeninu, či ho mohol napísať podozrivý pán L., toto stanoviť nevie, nakoľko identifikácia pisateľa napodobenej parafy písomoznalecky nie je možná, nakoľko parafa je zjednodušenou popisnou značkou, ktorá poskytuje málo identifikačne hodnotných a prínosných znakov písomoznalectva.

Okresný súd ďalej vykonal na hlavnom pojednávaní a oboznámil dôkazy listinné, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku. Z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný bol jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/89/2015 zo dňa 06.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.10.2016, pre trestné činy podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a § 278 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienený na 2 roky, so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov a trest zákazu činnosti podnikateľskej a funkcie štatutárneho orgánu právnickej osoby na 5 rokov a 6 mesiacov.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti, dospel okresný súd k záveru, že skutok sa stal, avšak tento nie je trestným činom, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný L. doručil Správe katastra Prešov dňa 13.12.2011 späťvzatie návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. M., na ktorom sa nachádzal podpis znejúci na meno U. M., čo vyplýva z výpovede svedkyne L. U. F. a toto nepoprel vo svojej výpovedi ani obžalovaný L., avšak uviedol, že uvedenú listinu doručil Správe katastra Prešov na žiadosť pána G., ktorý mu ju doručil začiatkom decembra 2011 v kaviarni Atlantic v OC Max v Prešove, kde v tom čase sedel s U. K., L. M. a Y. M. a kam pán G. prišiel aj s pánom M., pričom na listine sa už nachádzal podpis znejúci na meno pána M..

Uvedená výpoveď obžalovaného je v plnom rozsahu podporovaná výpoveďou svedka U. K., ktorý uviedol, že bol prítomný na stretnutí v kaviarni Atlantic v Maxe, kde náhodne sedel s pánom L., Y. M. a jej otcom a prišiel pán R. G., ktorý si prisadol a doniesol papiere, ktoré odovzdal pánu L., pričom mu vravel, že tieto treba odniesť na kataster a bavili sa o nejakom pozemku a o prevode. Uvedené skutočnosti sú rovnako podporované aj výpoveďou svedka L. M. a Y. M.. Tieto výpovede sú v celom rozsahu podporované konfrontáciou svedkov K., M. a M. so svedkom G., kde uvedení svedkovia zotrvali na výpovediach ohľadom stretnutia v kaviarni Atlantic cafe v obchodnom centre Max v celom rozsahu, pričom počas uvedených konfrontácií, po tom, čo svedkovia K., M. a M. uviedli skutočnosti ohľadom stretnutia pána L. a pána G. v kaviarni Atlantic v OC Max svedkovi G. priamo do očí, tento to nepoprel, resp. nebránil sa, že na uvedenom stretnutí nebol, príp. že to nie je pravda, ale namiesto toho dával svedkom otázky, odkiaľ prišiel, či dal papiere pánu L. do ruky, čo mal oblečené a pod., pričom aj svedok I. D. potvrdil, že mu pán L. povedal, že odniesol na kataster listinu, ktorú mu dal podpísať pán G. a na ktorej už bol podpísaný pán M..

Na základe uvedeného nemal okresný súd za preukázanú subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu a to zavinenie vo forme úmyslu, ako jej obligatórnu náležitosť, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby obžalovaný L. vedel, že na predmetnom späťvzatí návrhu na vklad záložného práva, ktoré doručil Správe katastra Prešov, sa nenachádza pravý podpis pána M., keďže uvedenú listinu s podpisom znejúcim na meno U. M. mu doručil R. G. na stretnutí v Atlantic cafe v OC Max, ktorý ho zároveň požiadal, aby túto doručil Správe katastra Prešov, čo obžalovaný spravil.

Obžalovaný, podľa názoru okresného súdu, nemal dôvod pochybovať o pravosti podpisu U. M. na predmetnej listine, keďže išlo o blízkeho priateľa R. G., s ktorým, podľa vyjadrenia svedka poškodeného M., založili a mali spolu firmu, kde mala byť budova, v ktorej mala byť diskotéka, pričom budova a pozemky mali byť spoločné a to na polovicu, s tým, že zároveň išlo o syna bývalej spoločníčky a konateľky spoločnosti Z. s.r.o. U. G., ktorej, podľa vyjadrenia svedka G., so spoločnosťou pomáhal a riešil aj „papierové“ záležitosti, pričom tak svedkyňa G., ako aj svedok poškodený M. zhodne uviedli, že záležitosti okolo diskotéky riešil práve R. G..

Okresný súd ďalej poukázal, že svedkovia K. a M. zhodne uviedli, že pán G. za nimi chodil a opakovane ich žiadal, aby nešli vypovedať v tejto veci, príp. aby tvrdili, že o stretnutí v Atlantic cafe v OC Max nič nevedia, resp. že tam neboli, príp. že tam boli, ale on nič pánu L. neniesol, čo uvedení svedkovia potvrdili aj v konfrontácii so svedkom G., z čoho mal súd za to, že tento sa snažil zabrániť tomu, aby uvedené skutočnosti vyšli najavo.

Na základe uvedeného okresný súd nemal preukázanú subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu a to zavinenie vo forme úmyslu, ako jej obligatórnu náležitosť, preto z uvedených dôvodov, s poukazom na zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), rozhodol tak, že obžalovaného X. L. spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané pred okresným súdom pred a po zrušení rozhodnutia krajským súdom dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil. Aj krajský súd je toho názoru, že z výpovede jednotlivých svedkov vyplýva tá skutočnosť, že síce obžalovaný návrh na späťvzatie vkladu na kataster odniesol, ale bolo to po tom, čo ho o to požiadal svedok G., pričom obžalovaný nevedel, či na tomto návrhu je pravý podpis svedka M.. Za takejto dôkaznej situácie poukazuje krajský súd na všetky dôkazy vykonané okresným súdom, ich hodnotenie v napadnutom rozsudku, s ktorým sa stotožňuje, a preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.